

over een breeden, lagen schedel. In tegenstelling daarmee is de kop van den door hem gedooden Trojaan zeer zorgvuldig behandeld: de gebroken oogen, het matte in houding en uitdrukking zijn treffend weergegeven.

De huid van den onverbiddelijken Charun is blauw, het blauw van een aasvlieg, zooals de oude litteratuur het voor dergelijke figuren placht aan te geven. Op het hoofd draagt hij een wit met bruine pilos; het gewaad is roodbruin met lichtbruine en witte motieven, en rijk geschaduw.

De figuur rechts daarvan, Aias Telamonios, is in volle wapenrusting, behalve het schild. Zijn helm is goudgeel met zwarte contour. De helmbosch die boven het kader uitkomt bestaat uit witte en blauwe pluimen. Hij draagt een witte linnen wapenrok, zooals die naast de metalen pantsering ook uit Homerus bekend is. De weergave van kop en lichaam is niet zeer gelukkig te noemen. Ook in dit geval is de Trojaansche pendant veel beter geslaagd: het gebogen hoofd, de neergeslagen blik geven een indruk van verslagenheid, die op treffende wijze in harmonie is met de geheele houding van deze met op den rug gebonden handen en doorgesneden beenpezen zijn lot afwach-
tende gestalte.

De daarop volgende Aias Oïliades is de eenige figuur, die zich van de zich in het midden afspelende scène afwendt naar den hem volgenden Trojaan toe. Hij is op dergelijke wijze uitgerust als de andere Aias, slechts wat eenvoudiger.

Interessant is het ook nog een oogenblik de aandacht te richten op den decoratieven bovenrand, van boven naar beneden bestaande uit een schubbenfries, een eierlijst en een perspectivisch geteekende maeander. Een dergelijke decoratie, soms zelfs in juist dezelfde volgorde, komt ook voor op onder-italische vazen uit het laatst van de IVe eeuw, wat de dateering van de Tomba François omstreeks 300 nog versterkt.
